Lecţia nr.8 din Exodul 7.''Să-l cunoaştem pe Domnul!''

I. Recapitulare
II. Introducere la cele 10 urgii
III. 1-a urgie, transformarea apei în sânge.

Exodul 7

I.Recapitulare:

1.Cum au ajuns evreii robi în Egipt. Faraon – este ajutat să-şi împietrească inima de către duhurile de rătăcire. Pentru egipteni, împietrirea inimii ducea la tăcere, ceea ce era de bine pentru că nemărturisindu-şi păcatele nu aveau cum să fie condamnaţi. Acest procedeu este larg răspândit şi astăzi.

Dar ce înseamnă că Dumnezeu a împietrit inima lui Faraon? În ce mod s-a petrecut aceasta? Cuvântul folosit pentru a descrie această situaţie este unul care mai poate însemna şi *a răsuci,a stoarce.* Este acţiunea de a răsuci o funie, a stoarce o haină. Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu a făcut decât să-l ajute pe Faraon să scoată ceea ce era în inima lui.

2.Dorinţa Lui Dumnezeu de a se face cunoscut.Moise.

3.Lupta cu Faraon începe.

II.Introducere la cele 10 urgii sau plăgi:

Sfârşitul cap.6 are un scop, şi anume: v.26,27 scot în evidenţă o genealogie, pentru a atrage atenţia asupra descendenţei lui Moise şi Aaron şi pentru a stabili astfel autoritatea lor de a scoate poporul de sub robia lui Faraon. De multe ori vârsta unui personaj proeminent ne este dată atunci când urmează să aibă loc un eveniment important.
(Gen.16.16; 17.24,25;23:1).
Porunca divină era ca Moise să spună tot ce i se va porunci.6.29 şi 7.2 cu menţiunea că la ezitarea lui Moise, Dumnezeu i-l va da pe Aaron. Este deci vorba nu de echipa lor, ci de Dumnezeu.

Cele 10 urgii ar fi putut avea loc de-a lungul unei perioade de 9 luni, şi anume:
*1-a iulie-august, atunci când Nilul creştea; *a 7-a în Ianuarie, când orzul avea spic, iar inul era în floare (9:31); * a 8-a (martie) ne spune de vânturile dinspre est care au adus lăscustelev(10.13); a 10-a urgie se află în aprilie, luna Paştelui (cap.11,12) .

Dumnezeu a judecat prin urgii zeii Egiptului (şi erau foarte mulţi), şi Şi-a demonstrat superioritatea faţă de ei. Dumnezeu Şi-a arătat puterea Lui şi le-a demonstrat neputinţa lor în faţa Lui. 7:5 ,''egiptenii vor cunoaşte că Eu sunt Domnul''.

Asupra egiptenilor s-au abătut 10 urgii. Aceste judecăţi pot fi grupate în 3 unităţi de câte 3 urgii, a 10 fiind apogeul judecăţii. 1-a, a 4-a, şi a 7-a judecată din cele 3 serii încep prin cuvintele :''dis de dimineaţă''.(7.15;8:20;9:13). Primele 3 urgii – sângele, broaştele şi păduchii = *dezgustătoare*. A 2-a serie au fost *supărătoare* – muştele, moartea vitelor, bubele fierbinţi. A 3-a serie au fost *naturale* – piatra, lăcustele, şi întunericul. A 3-a urgie se încheie cu înfrângerea vrăjitorilor (8.19), a 6-a cu incapacitatea lor de a se arăta înaintea lui Moise (9.11), iar a 9-a s-a încheiat prin separarea lui Moise de Faraon.(10.28). În Exodul 4.23 Dumnezeu îl avertizase pe Faraon că-i va ucide 1-ul născut dacă nu va lăsa poporul să plece. Pentru egipteni,1-ul născut era sacru, dar şi pentru Dumnezeu Israel era la fel. (Osea 11.1).

Psalmul 105 şi 78:46-51, fac referire la urgii, dar plăgi găsim şi în cartea Apoc.unde Biblia descrie conflictul final cu prinţul lumii acesteia: Apoc.8.8, şi 14.6 – apa transformată în sânge; broaşte - 16.13; rană rea şi dureroasă - 16:2; grindină şi foc amestecat cu sânge - 8.7; ca nişte lăcuste 9:3; întuneric – 16:10.Parcă în Exod ar fi o miniatură a ceea ce va fi în

Apocalipsa, dar **Aleluia** că între ele se află *iadul Domnului Isus: cele 3 semne ale iadului: Mi-e sete, Lipsa luminii, Despărţirea de Tatăl. Toţi cei ce nu primesc dragostea adevărului ca să fie mântuiţi vor avea parte de toată răzbunarea mâniei Mielului.

În 2 Tesaloniceni 9,10 :''arătarea lui se va face prin puterea Satanei,cu tot felul de minuni, de semne şi puteri mincinoase, şi cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării....''.

1. Toiagul transformat în șarpe țintea șarpele ca „marele simbol al Egiptului", "simbolul puterii divine a lui Faraon".
2. Urgia *apei prefăcută în sânge* țintea zeificarea Nilului, considerat de egipteni drept „sistemul vascular al marelui Osiris".
3. Urgia *broaștelor* țintea venerarea de tip totemic a broaștei;
4. Urgia *păduchilor* țintea zeificarea țărânei: „Toată țărâna pământului s-a prefăcut în păduchi în toată țara Egiptului" (Ex 8:17);
5. *Ciuma vitelor* țintea toate animalele considerat sacre ca și pe acei zei care erau văzuți a fi protectorii acestor animale;
6. Urgia *vărsatului negru* țintea în chiar vrăjitorii din jurul lui Faraon întrucât aceștia „nu s-au putut arăta înaintea lui Moise din pricina bubelor" (Ex 9:11);
7. Urgia *întunericului de trei zile* țintea, în mod evident, grupul zeilor soare;
8. Urgia *morții întâiului născut* țintea continuitatea speței faraonice, considerată a fi de „esență" divină.

Când Aaron aruncă toiagul înaintea lui Faraon, şi toiagul se preface în şarpe, Faraon înţelege provocarea, pentru că în contextul cultural al Egiptului, şarpele era simbolul puterii lui Faraon. Pe fruntea faraonilor era cobra, şi Dumnezeu îl provoacă la duel.

În Exodul 8.19,vrăjitorii îşi dau seama că Cel cu care se confruntau era Marele Dumnezeu, spunând ,''aici este degetul Lui Dumnezeu''.

III.1-a urgie. Transformarea apei în sânge.

Scrisorile de acreditare ale celor doi. Faraon se ducea dis de dimineaţă la râu să se închine. În contrast vedem în Fapte 16:13 că Pavel se ducea la râu unde credea că este un loc de rugăciune. Faptul că egiptenii se închinau făpturii în locul Făcătorului îl arată şi Pavel în Romani 1:22,23. 2 Tim.3:8 ne vorbeşte despre Iane şi Iambre.

În acea vreme Nilul trecea peste maluri, iar Faraon mergea la Nil să oficieze ceremonii.8.20. Nilul repr.vasele de sânge ale Lui Osiris, iar acum se arăta fără putere. Dumnezeu nu îl pedepseşte pe Faraon până nu-l avertizează. Tot ce era la suprafaţă a fost infectat probabil timp de 7 zile. Egiptenii au trebuit să sape in alta parte pentru a găsi apa potabilă, fără să se mai încreadă în Nil. Spiritual, apa se găsea în altă parte.Începuse vremea de cercetare şi pentru popor.
Amin!